

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

н е о ф и ц и а л е н п р е в о д

ПАРЛАМЕНТЪТ НА РУМЪНИЯ

Обнародван

Постановление № 481/2004

Закон № 272/2004

от 21/06/2004

Публикуван в Държавен вестник на Румъния, Част I, no. 557 от 23/06/2004

ОТНОСНО ЗАЩИТАТА И УТВЪРЖДАВАНЕТО НА ПРАВАТА НА ДЕТЕТО

Румънският парламент приема настоящия закон.

ГЛАВА 1

Общи разпоредби и определения

Член 1. (1) Настоящият закон урежда правната уредба относно спазването, насърчаване и гарантиране на правата на детето.

(2) Публичните власти, упълномощените частни институции, както и физическите и юридическите лица, отговарящи за закрилата на детето, трябва да спазват, насърчават и гарантират правата на детето, както е предвидено в Конституцията и в закона, в съответствие с разпоредбите на Конвенцията на ООН за правата на детето, ратифицирана със Закон №. 18/1990, както и с другите международни регламенти в тази област, по които Румъния е страна.

Член 2. (1) Настоящият закон, всички други нормативни актове, приети в областта на наблюдаването и насърчаването на правата на детето, както и всеки правен акт, издаден или, според случая, подписан в тази област, са подчинени преди всичко на най-добрия интерес на детето.

(2) Висшият интерес на детето също има приоритет пред правата и задълженията на родителите на детето, законните настойници или други лица, които са юридически отговорни за него.

(3) При всички действия и решения, свързани с деца, предприети от публични органи и оторизирани частни институции, както и съдилища, първостепенно съображение е най-добрият интерес на детето.

(4) Лицата по ал. 3 трябва да включват семейството във всички решения, действия и мерки, предприети във връзка с детето, и да подпомагат грижите, възпитанието, развитието и образованието на детето в семейството.

Член 3. Следните категории лица са бенефициенти на разпоредбите на настоящия закон:

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

- а) деца с румънско гражданство, живеещи на територията на Румъния;
- б) деца с румънско гражданство, живеещи в чужбина;
- в) деца без гражданство, живеещи на територията на Румъния;
- г) деца, които искат или се ползват от форма на закрила, съгласно правните разпоредби за статута и третирането на бежанците в Румъния;
- д) деца с чуждестранно гражданство, намиращи се на територията на Румъния, които са в извънредни ситуации, определени като такива в съответствие с настоящия закон, от компетентните румънски държавни органи.

Член 4. По смисъла на настоящия закон думите и изразите по-долу имат следните значения:

- а) дете – човешко същество под 18-годишна възраст, който не е придобило пълна способност да упражнява права, съгласно закона;
- б) семейство - родителите и техните деца;
- в) разширено семейство - детето, родителите му и техните близки до и включително четвъртата степен на родство;
- г) заместващо семейството - лицата, различни от тези, които принадлежат към разширеното семейство, и които осигуряват грижи и подкрепа за отглеждането на детето, съгласно закона;
- д) индивидуализиран план за закрила - документът, който предвижда планирането на специални услуги, мерки и действия за закрила на детето въз основа на психо-социалната оценка на детето и неговото семейство, с цел интегриране на дете, което е било отделено от своето семейство, в постоянна и стабилна семейна среда, в най-кратки срокове;
- е) план за грижи - документът, който включва планирането на социалните услуги, които трябва да се предоставят въз основа на психо-социална оценка на детето и неговото семейство, за да се предотврати отделянето на детето от неговото семейство;
- ж) законен настойник на детето - родителят или лицето, което съгласно закона е назначено да упражнява правата на детето и изпълнява родителските задължения към детето;
- з) НОЗПД - Националният орган за защита на правата на детето;
- и) КЗД - Комисията за закрила на детето;
- й) ГОССЗД – Главен отдел за социална сигурност и закрила на детето;
- к) ПССП – Публична служба за социално подпомагане;
- л) РСО - Румънската служба за осиновявания.

Член 5. (1) Децата имат право да получат закрила и подкрепа, за да постигнат и да упражнят изцяло своите права в съответствие с настоящия закон.

(2) Основната отговорност на родителите е да се повиши и осигури правилното развитие на детето; те имат задължението да упражняват правата си и да изпълняват

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

задълженията си към детето, вземайки предвид на първо място висшия интерес на детето;

(3) Вторично, тази отговорност попада върху местната общност, към която детето и неговото семейството принадлежат. Органите на местната публична администрация имат задължението да подкрепят родителите или, според случая, лицата, които носят юридическа отговорност за детето, при изпълнение на задълженията си към детето, като развиват и осигуряват за тази конкретна цел разнообразни, достъпни и висококачествени услуги, които трябва да отговарят на нуждите на детето;

(4) Интервенцията на държавата е допълваща; държавата осигурява закрилата на детето и гарантира спазването на всички права на детето чрез конкретни дейности, провеждани от държавните институции и отговорните в тази област публични органи.

Член 6. Спазването и гарантирането на правата на детето следва да се извършва в съответствие със следните принципи:

- а) спазване и преди всичко насърчаване на най-добрия интерес на детето;
- б) равни възможности и недискриминация;
- в) повишаване на осведомеността на родителите относно упражняването на техните права и относно изпълнението на родителските им задължения;
- г) първостепенна отговорност на родителите да спазват и гарантират правата на детето;
- д) децентрализация на услугите за закрила на детето, многосекторната интервенция и партньорство между публичните институции и упълномощените частни институции;
- е) предоставяне на индивидуална и персонална грижа за всяко дете;
- ж) защита на достойнството на детето;
- з) изслушване на мнението на детето и даване на дължимата му тежест в съответствие с възрастта и степента на зрялост на детето;
- и) осигуряване на стабилност и приемственост в грижата, растежа и образоването на детето, като се вземат предвид етническият, религиозният, културният и езиковия произход на детето, в случай на предприемане на мярка за закрила;
- й) бързина при взимането на всички решения относно детето;
- к) осигуряване на защита срещу малтретиране и negliжиране на деца;
- л) гълкуване на всеки правен акт относно правата на детето във връзка с целия набор от регламенти в тази сфера.

Член 7 - Правата, посочени в настоящия закон, са гарантирани за всички деца без дискриминация и без разлика на раса, цвят, пол, език, религия, политическо или друго мнение, националност, етническа принадлежност или социален произход, степента и вида увреждане, статута при раждане или придобит статут, форма, развитие или други видове трудности на детето, на родителите или законните представители, или на друго различие.

ГЛАВА II

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

Правата на детето

РАЗДЕЛ I

Граждански права и свободи

Член 8. (1) Детето има право да получава и поддържа своята самоличност.

(2) Детето се регистрира непосредствено след раждането и детето започва от тази дата има право на име, правото да получи гражданство и, ако е възможно, да се срещне със своите родители, да получава грижи, да бъде възпитавано и образовано от тях.

(3) Родителите избират фамилното име и собствено име на детето в съответствие със закона;

(4) Детето има право да запази своето гражданство, име и семейни отношения, при спазването на закона, без намеса;

(5) Когато едно дете е незаконно лишено напълно или частично от неговата самоличност, публичните институции и органите предприемат спешни мерки за възстановяване на самоличността на детето.

Член 9. (1) За да се спази правото по Член 8, ал. 1, лечебните заведения, които включват родилни или детски отделения, трябва да наемат социален работник или лице с отговорности по социалната сигурност.

(2) За да се установи самоличността на изоставено или открито дете или неговите родители, компетентните полицейски органи трябва да назначат едно или повече лица, които отговарят за предприемането на необходимите стъпки, в съответствие със закона, за регистриране на раждането на детето.

Член 10. (1) Документ за раждане, удостоверяващ раждането на детето, както за детето, родено живо, така и за мъртвородено дете, се издава в рамките на 24 часа от раждането на детето.

(2) Главният лекар на отделението или лекарят, който подпомага или признава раждането, е отговорен за изпълнение на задължението по ал. 1.

(3) Когато раждането е настъпило извън здравно заведение, семейният лекар, чийто кабинетът се намира в териториалния обхват, в който е родено, има задължението да потвърди раждането на детето по искане на което и да е лице в рамките на 24 часа и след това да изготви и издаде медицинското свидетелство, което потвърждава раждането на детето, дори ако майката не е една от пациентите, регистрирани в кабинета му.

Член 11. (1) Ако детето е изоставено от майка си в родилната болница, здравната институция трябва да съобщи този факт по телефона и в писмен вид до главния отдел

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

за социална сигурност и закрила на детето и полицията в рамките на 24 часа след като изчезването на майката е установено.

(2) В 5-дневен срок от издаване на уведомлението по ал. 1, официален доклад за констатиране на изоставянето на детето се изготвя и след това се подписва от представителя на главния отдел за социална сигурност и закрила на детето, полицейски представител и представител на родилния дом; когато здравето състояние на детето позволява напускане на болницата, въз основа на този официален доклад, главният отдел за социална сигурност и закрила на детето решава мярката за спешно настаняване на детето;

(3) В срок от 30 дни от датата на изготвяне на официалния доклад, полицията трябва да проведе конкретни разследвания относно самоличността на майката и трябва да уведоми за резултата от тези разследвания главния отдел за социална сигурност и закрила на детето.

(4) В случай, че майката е идентифицирана, главният отдел за социална сигурност и закрила на детето осигурява консултация и подкрепа на майката с оглед предприемането на необходими стъпки за издаване на удостоверение за раждане.

(5) Ако след полицейското разследване, идентификацията на майката не е възможна, главният отдел за социална сигурност и закрила на детето изпраща на публичната служба за социално подпомагане в чийто териториален обхват е настъпило раждането, досието, съдържащо медицинското удостоверение за раждане, официалният доклад по ал. 2, решението за спешно настаняване и резултатите от полицейското разследване.

(6) В 5-дневен срок от получаване на документите по ал 5, публичната служба за социално подпомагане трябва да получи решението относно фамилното име и собствено име на детето, в съответствие с разпоредбите на Закон 119/1996 г. за документите за гражданско състояние, с последващите изменения, и прави регистрация на раждането от компетентната служба за гражданско състояние.

(7) След регистриране на раждането на детето, публичната служба за социално подпомагане трябва да изпрати до главния отдел за социална сигурност и закрила на детето, документа, с който се регистрира раждането на детето.

Член 12. (1) В случай на откриване, както и на дете, което е изоставено от родителите си в други здравни звена, чието раждане не е било регистрирано, задължението за предприемане на предвидените от закона правни стъпки за регистрирането на раждането на детето принадлежи на публичната служба за социално подпомагане, в чийто административен и териториален обхват детето е намерено или изоставено.

(2) Съдебният преглед, необходим за регистриране на раждането на детето, е безплатен.

Член 13. (1) Здравните заведения, институциите за социална закрила, службите за резидентна грижа, лица, които нямат юридическа правосубектност, други юридически, както и физически лица, които получават или предоставят грижи за бременни жени или деца, които нямат документи, въз основа на които тяхната идентичност не може да бъде

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

определена, трябва да уведомят в рамките на 24 часа с писмен доклад, органът на местната публична администрация, в чийто териториален обхват се намира седалището или, според случая, местожителството им, за да се установи самоличността на горепосочените.

(2) Лице, което взема дете, за да осигури временна грижа или закрила до установяването на мярка за правна закрила е задължено да поддържа детето и в рамките на 48 часа трябва да уведоми местната държавна администрация, в чийто териториален обхват се намира седалището или местожителството му.

Член 14. (1) Детето има право да поддържа лични отношения и преки контакти със своите родители, роднини, както и с други лица, с които е развило отношения, основаващи се на привързаност.

(2) Детето има право да се среща с близките си и да поддържа лични отношения с тях както и с други лица, с които е имало семеен живот, доколкото това не противоречи на висшия интерес на детето.

(3) Родителите или лицата, които отговарят юридически за детето, не могат да възпрепятстват личните отношения на детето със своите баби и дядовци, братя и сестри или с други лица, с които е имало семеен живот, освен когато съдът реши така, като прецени, че съществуват обосновани причини, които могат да застрашат физическото, умственото, интелектуалното или моралното развитие на детето.

Член 15. (1) По смисъла на този закон могат да се осъществяват лични отношения през:

- а) срещи между детето и родителя или друго лице, което според настоящият закон, има право да поддържа лични отношения с детето;
- б) посещение на детето в неговото местоживееене;
- в) настаняване на детето за определен период от време при родителя или от друго лице с които детето не живее редовно;
- г) кореспонденция или друга форма на комуникация с детето;
- д) изпращане до детето на информация относно родителя или други лица, които, според настоящия закон, имат право да поддържат лични отношения с детето;
- е) изпращане до родителя или до други лица, които имат право да поддържат лични отношенията с детето, информация относно детето, включително последни снимки, медицински оценки или учебни записи.

(2) Изпращането на информацията по ал. 1, букви д) и е) трябва да става по начин, който да съблюдава най-добрия интерес на детето и специалните разпоредби за поверителността при разпространението на лични данни.

Член 16. (1) Дете, което е било отделено от двамата си родители или само от единия от тях, в резултат на законова мярка, има право да поддържа лични отношения и преки

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

контакти с двамата родители, освен когато това противоречи на най-добрия интерес на детето.

(2) Съдът, като се има предвид висшият интерес на детето като приоритет, може да ограничи упражняване на това право, ако съществуват основателни причини, които могат да застрашат физическото, психическото, интелектуално, морално или социално развитие на детето.

Член 17. (1) Детето, чиито родители пребивават в различни държави, има право да поддържа лични отношения и преки контакти с двамата, освен когато това противоречи на интересите на детето.

(2) Националният орган за защита на правата на детето улеснява упражняване на правото, предвидено в ал.1, в сътрудничество с румънското Министерство на външните работи, въз основа на процедура, одобрена чрез съвместна заповед.

Член 18. (1) Деца, които не са придружени от родители или от законно лице отговарящи за детето или които не са под надзора на каквито и да било лица, имат право да осигурят своето завръщане при законните си представители възможно най-скоро.

(2) Пътуването на детето в страната или в чужбина може да се извършва само когато и двамата родители са били уведомени и са се споразумели; всяко неразбирателство между родителите по отношение на това споразумение се решава от съда.

(3) Родителите или, според случая, лицето, отговарящо за надзора, възпитанието и грижата за детето трябва да уведоми полицията за изчезването на детето от мястото му на живеене, най-късно до 24 часа, след като са забелязали, че детето липсва.

Член 19. (1) Дипломатическите и консулските мисии на Румъния трябва да информират Националният орган за защита на правата на детето за деца с румънско гражданство, които живеят в чужбина и които по каквито и да било причини не са придружени от родители или от законен настойник или не са под надзора на определени лица, които са в чужбина.

(2) Националният орган за защита на правата на детето поема задължението за необходими мерки за връщането на детето на родителите му или на законния настойник, непосредствено след идентифицирането на тези лица. В случай, че идентифицираните лица не могат или откажат да поемат грижи за детето, по искане на Националният орган за защита на правата на детето, съдът, в чийто териториален обхват се намира седалището на детето, или Букурещкия съд, в случай че седалището на детето не е известно, решава детето да бъде настанено в специална служба за закрила, предложена от Националният орган за защита на правата на детето.

(3) Процедурите, свързани със завръщането на децата в страната, с идентифицирането на родители или други законни представители на децата, методът, чрез който се заплащат авансовите разходи, необходими за връщането на децата в страната, както и

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

публичните или частните специални служби за закрила на детето, които имат правомощието да осигуряват спешна закрила на децата, които са в ситуацията, предвидена в ал. 1, се установяват с решение на правителството.

Член 20. (1) Чуждестранните дипломатически и консулски представителства трябва да информират Националния орган за защита на правата на детето и Органа за чужденците относно всички дела, свързани с деца с чуждестранно гражданство, които се намират в Румъния и които независимо от причините, не са придружени от родители или от законен настойник или не са под правен надзор на други лица. Ако румънските власти са информирани за подобни случаи, самите те незабавно информират компетентната чуждестранна мисия за съответните деца.

(2) В случаите по ал. 1 Националният орган за защита на правата на детето изискват от Букурещкия съд да вземе решение за настаняването на детето в служба за специална закрила, предложена от Националния орган за защита на правата на детето, до приключване на правните стъпки, които трябва да бъдат предприети от Органа за чужденците.

(3) Мярката за настаняването продължава до връщането на детето в местоживеенето на неговия родител или в страната, в която са идентифицирани други членове на семейството, които желаят да се грижат за детето.

(4) В случай че детето не бъде върнато, то се ползва от специалната закрила, предвидена в този закон.

Член 21. С оглед прилагането на разпоредбите, предвидени в членове 19 и 20, необходимите договори се сключват със страните или властите на съответните държави, на базата на предложенията, направени от Националния орган за защита на правата на детето и от Министерството на външните работи, както и от други заинтересовани институции.

ЧЛЕН 22. (1) Детето има право да има защитени свой обществен имидж и личен, персонален и семеен живот.

(2) Всяко действие, което може да засегне обществения имидж на детето или правото на детето на личен, персонален и семеен живот е забранено.

(3) Участието на дете под 14-годишна възраст в обществени дебати по време на аудиовизуални програми, може да се прави само с писменото съгласие на детето и на неговите родители или, според случая, на всяко лице, което носи отговорност за детето.

(4) Децата не могат да бъдат използвани или изложени от родителите, техните закони или от други лица, които са юридически отговорни за отглеждането и грижите за тях, за да спечелят лични облаги или за да се повлияе на решения, взети от публични органи.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

(5) Националният аудиовизуален съвет наблюдава начина, по който се осъществяват аудиовизуалните програми по такъв начин, че да се осигури закрилата и да гарантират правата на детето, посочено в ал. 1.

Член 23. (1) Детето има право на свобода на изразяване.

(2) Свободата на детето да търси, да получава и да предоставя информация от всякакъв вид, която има за цел да утвърди неговото социално, духовно и морално благополучие, физическо и психическо здраве, под каквато и да е форма и по всякакъв начин, е неприкосновена.

(3) Родителите или, според случая, други законни настойници на детето, лицата, които са законно отговорни за децата, както и лица, които поради естеството на своите позиции, насърчават и гарантират спазването на правата на децата, трябва да предоставят информация, обяснения и съвети според възрастта и степента на разбиране на децата, както и да им се позволи да изразят собствената си гледна точка, идеи и мнения.

(4) Родителите не могат да ограничават правото на малолетно дете на свобода на изразяване, освен в изрично предвидените от закона случаи.

Член 24. (1) Детето, което има способността да различава, има правото свободно да изрази своето мнение по всеки въпрос, който го касае.

(2) Детето има право да бъде изслушано по съдебен или административен ред, който го касае. Изслушването на детето, навършило 10 години, е задължително. Независимо от това детето, което не е навършило 10 години, също може да бъде изслушано, ако компетентният орган сметне това за необходимо, за да разреши случая.

(3) Правото на изслушване предоставя на детето възможност да поиска и да получи всяка подходяща информация, да бъде консултирано, да изрази своето мнение и да бъде информирано за последиците от това, ако бъдат наблюдавани, както и за последициите от всяко решение, което го засяга.

(4) Във всички случаи, предвидени в ал. 2, се вземат предвид становищата на детето съобразно възрастта и степента на зрялост на детето.

(5) Всяко дете може да поиска да бъде изслушано съгласно разпоредбите на ал. 2 и 3. Ако молбата му бъде отказана, компетентният орган издава мотивирано решение в това отношение.

(6) Специалните правни разпоредби относно съгласието или присъствието на детето в процедурите, които го включват, както и разпоредбите относно назначаването на куратор, в случай на конфликт на интереси, са и остават приложими.

Член 25. (1) Детето има право на свобода на мисълта, съвестта и религията.

(2) Съгласно своите собствени убеждения родителите предоставят на детето насоки за избора на религия, като вземат предвид мнението, възрастта и степента на зрялост на

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

детето, без да имат право да го принудят да се присъедини към определена религия или религиозен култ.

(3) Религията на детето, навършило 14 години, не може да бъде променяна без съгласието му; детето, което е навършило 16 години, има право да избира определена религия по свое усмотрение.

(4) Когато детето е подчинено на специална мярка за осигуряване на закрила, на лицата, които са отговорни за него, е забранено да предприемат каквито и да било действия, които могат да повлияят на религиозните вярвания на детето.

Член 26. (1) Детето има право на свобода на сдружаване, формални и неформални структури, както и правото на свобода на мирни събрания, в рамките на ограниченията, предвидени в закона.

(2) Органите на местната администрация, образователните институции и други компетентни публични или частни институции предприемат необходимите мерки, за да гарантират правилното упражняване на правата, предвидени в ал. 1.

Член 27. (1) Дете, принадлежащо към национално, етническо, религиозно или езиково малцинство, има право да има собствен културен живот, да декларира своята етническа и религиозна принадлежност, да практикува своята религия, както и правото да използва своя език с други членове на общността, към които то принадлежи.

(2) Националният съвет за борба с дискриминацията осигурява и контролира упражняването на правата по ал. 1.

Член 28. (1) Детето има право да получи уважение към своята личност и индивидуалност и не могат да му бъдат налагани физически наказания или на друго унизително третиране.

(2) Дисциплинарните мерки по отношение на детето могат да се вземат само с уважаване достойнството на детето и при никакви обстоятелства не се допускат физически наказания или наказания, свързани с физическото и психическото развитие на детето или които могат да повлияят на емоционалния статус на детето.

Член 29. (1) Детето има право да подаде оплаквания, свързани с нарушаване на неговите основни права.

(2) Детето се информира за правата си и за начините за упражняване на тези права.

РАЗДЕЛ 2

Семейната среда и алтернативната грижа

Член 30. (1) Детето има право да бъде отглеждано заедно със своите родители.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

- (2) Родителите трябва да осигурят по подходящ начин за развиващите се способности на детето необходимите насоки и съвети, които са необходими за правилното упражняване на правата, предвидени в този закон.
- (3) Родителите на детето имат право да получават информация и специализирана помощ, необходими за възпитанието, грижата и образованието на детето.

Член 31. (1) И двамата родители са отговорни за възпитанието на децата си.

(2) Трябва да се има предвид, че упражняването на родителските права и изпълнението на родителските задължения трябва да са в най-добрия интерес на детето и да осигурят материалното и духовно благосъстояние на детето, особено чрез осигуряване на грижи, като поддържане на лични отношения с детето, като осигурява възпитанието, отглеждането и поддръжката на детето, както и чрез предоставяне на правно представителство и администриране на наследството на детето.

(3) В случай на разногласия между родителите относно упражняването на родителски права и изпълнението на родителските задължения, след като изслуша и двамата родители, съдът постановява в съответствие с най-добрия интерес на детето.

Член 32. Детето има право да бъде възпитано в среда, която би позволила физическото, умственото, духовното, моралното и социалното развитие на детето. За тази цел родителите трябва:

- а) да наблюдават детето;
- б) да сътрудничат с детето и уважават личния живот и достойнство на детето;
- в) да информират детето за всички действия и дела, които могат да го засегнат и да вземат предвид становището на детето;
- г) да предприемат всички необходими мерки за осъществяване на правата на своите деца;
- д) да сътрудничат с физически и юридически лица, които участват в грижите за децата, образованието и друг вид професионално обучение за деца.

Член 33. Детето не може да бъде отделено от родителите си или от един от родителите против волята им, освен в специални и ограничени случаи, предвидени в закона, при съдебно преразглеждане и само ако това се изисква с оглед на най-добрия интерес на детето.

Член 34. (1) Публичната служба за социално подпомагане предприема всички необходими мерки за ранното идентифициране на рисковите ситуации, които могат да определят детето от неговите родители, както и за предотвратяване на злоупотреба от родителите и насилие в семейството.

(2) Всяко отделяне на детето от неговите родители, както и всякакво ограничение при упражняване на родителските права, трябва да бъдат предшествани от систематичното предоставяне на услуги и помощ, предвидени в закона, със специален акцент върху

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

адекватното информиране на родителите, предоставяне на консултации, терапия и медиация за тях въз основа на план за грижи.

Член 35. (1) Планът за грижи се изготвя и изпълнява от публичната служба за социално подпомагане, която се създава на ниво общини и градове, както и от лицата, участващи в решаването на социално-осигурителните въпроси в общинските местни съвети, в чийто административен и териториален обхват се намира детето, в резултат на оценка на положението на детето и на неговото семейство.

(2) В Букурещ Главният отдел за социална сигурност и закрила на детето на ниво всеки сектор изготвя и изпълнява плана по алинея 1.

(3) Планът за грижи се одобрява чрез директива, издадена от кмета.

(4) Планът за грижи има за цел да предотврати отделянето на детето от неговите родители. За тази цел публичната служба за социално подпомагане или, в зависимост от случая, главният отдел за социална сигурност и закрила на детето на нивото на всеки сектор в Букурещ, подкрепя достъпа на детето и на неговото семейство до услуги и съдействие, насочени към поддържането на детето в семейството.

(5) Планът за грижи може да доведе до искане за установяване на специална мярка за закрила на детето, подадена от главния отдел за социална сигурност и закрила на детето само ако след предоставянето на услугите, предвидени в този план, е забелязано, че не е възможно да се подкрепя детето заедно с неговите родители.

Член 36. (1) Ако има основателни причини да се подозира, че живота и сигурността на детето са застрашени в семейството, представителите на публичната служба за социално подпомагане или, според случая, представителите на главния отдел за социална сигурност и закрила на детето на нивото на всеки сектор в община Букурещ има право да посещават децата в тяхното жилище и да събират информация за това как се грижат за децата, за здравето и физическото им развитие, за образованието и професионалното обучение и може да предоставят, когато е необходимо, съответните съвети.

(2) Ако след посещенията по ал. 1 се забелязва, че физическото, умствено, духовно, морално или социално развитие е застрашено, публичната служба за социално подпомагане трябва незабавно да уведоми главния отдел за социална сигурност и закрила на детето с оглед предприемане на предвидените от закона мерки.

(3) Главният отдел за социална сигурност и закрила на детето трябва да отнесе случая до съда, ако счита, че са изпълнени условията, изисквани от закона за частичното или пълното прекратяване на родителските права на единия или и на двамата родители.

Член 37. (1) Главният отдел за социална сигурност и закрила на детето предприема всички необходими мерки, така че родителите, които са лишени от родителски права, както и онези, чиито права са ограничени, да могат да се ползват от специализирана

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

помощ, за да увеличат капацитета си да се грижат за своите деца, с цел да се възобнови упражняването на родителските права.

(2) Родителите, които искат връщане на упражняването на родителски права, се ползват от безплатна правна помощ, в съответствие със закона.

Член 38. Съдът е единственият компетентен орган, който може да издаде постановление, вземайки в първостепенно съображение най-добрия интерес на детето относно:

- а) лицето, което упражнява и изпълнява родителските права и задължения, в случай че детето е временно или окончателно лишено от закрилата на своите родители;
- б) начините, по които се упражняват и изпълняват родителските права и задължения;
- в) частичното или пълно прекратяване на родителските права;
- г) възстановяването на упражняването на родителските права.

Член 39. (1) Всяко дете, което временно или окончателно е лишено от грижата на родителите си или което, за да защити интересите си, не може да остане в грижата им, има право на алтернатива защита.

(2) Закрилата, предвидена в ал. 1, включва учредяване на юридическо настойничество, специални мерки за защита, предвидени в настоящия закон, и осиновяване. Когато избира едно от тези решения, компетентният орган трябва правилно да вземе предвид необходимостта да се осигури определена приемственост в образованието на детето, както и неговия етнически, религиозен, културен и езиков произход.

Член 40. (1) Законното настойничество се установява, когато двамата родители са починали, неизвестни, лишени от упражняване на родителски права или им е наложено наказание за отказ от родителски права, поставени са под запрещение, обявени за починали или изчезнали от съда, както и когато, при прекратяване на осиновяването, съдът постанови, че учредяването на законно настойничество е в най-добрия интерес на детето.

(2) Правното настойничество се учредява в съответствие със закона от съда, в чийто териториален обхват се намира седалището на детето, или в чийто териториален обхват детето е установено.

Член 41. (1) Законното настойничество може да бъде поверено на физически лица или съвместно на съпруг и съпруга, които имат местожителство в Румъния и които не са в положение на несъвместимост, предвидено в закона.

(2) Физическото лице или семейството, които трябва да станат законни настойници, трябва да бъдат оценени от главния отдел за социална сигурност и закрила на детето по отношение на моралните гаранции и материалните условия, които те трябва да изпълнят, за да получат дете в разположение. Оценката се извършва от главния отдел за

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

социална сигурност и закрила на детето, в чийто териториален обхват се намира местоживеенето на физическото лице или семейството, и се дава предимство на членовете на разширеното семейство на детето.

Член 42. (1) Съдът дава предимство при назначаване като законен настойник, ако не съществуват оправдателни причини против това решение, на роднина или приятел на семейството на детето, който е в състояние да изпълни тази задача.

(2) Физическото лице или съответно двойката, които трябва да станат законни настойници, се назначават въз основа на представянето на доклад относно тяхната оценка, направен от главния отдел за социална сигурност и закрила на детето. Предложението се прави предвид личните отношения, близостта на местоживеенето, както и мнението на детето.

РАЗДЕЛ 3

Здраве и благосъстояние на детето

Член 43. (1) Детето има право да се ползва от най-високия достижим здравен стандарт и да се възползва от медицинските и рехабилитационни услуги, които са необходими за осигуряване на ефективното осъществяване на това право.

(2) Достъпът на детето до медицински и рехабилитационни услуги, както и до медикаменти, които са адекватни на неговото състояние в случай на заболяване, е гарантиран от държавата, а разходите са за сметка на Националния социален здравноосигурителен фонд и от държавния бюджет.

(3) Специализираните институции на централната държавна администрация, органите на местната публична администрация, както и всички други публични или частни здравни институции трябва да предприемат в съответствие със закона всички необходими мерки, за:

- а) намаляване на детската смъртност;
- б) осигуряване и развиване на първични и общностни здравни услуги;
- в) предотвратяване на болести и недохранване;
- г) осигуряване на здравни услуги за бременната жена по време на периода преди и след раждането, независимо дали лицето е или не е регистрирано в системата за социално здравно осигуряване;
- д) информиране на родителите и децата за проблеми, свързани със здравето и храненето на децата, включително въпроси, свързани с предимствата на кърменето, хигиената и хигиенизирането на околната среда;
- е) разработване на дейности и програми, насочени към опазване на здравето и предотвратяване на болести, помощ на родителите и на образованието, както и услуги по семейно планиране;

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

- ж) периодично да проверява лечението, получено от децата, които са били обект на грижи, защита или лечение;
- з) да осигурява поверителността на медицинския преглед, предоставен на детето, на база на негово искане;
- и) системно провеждане на образователни програми в образователните институции, включително програми, насочени към сексуалното образование за деца, за да се предотврати сексуално насилие, полово предавани болести и нежелана бременност при непълнолетни момичета.
- (4) Родителите имат задължението да поискат медицинска помощ, за да гарантират, че детето има най-високо постижимия здравен стандарт и да се предотвратят ситуации, които могат да застрашат живота, растежа и развитието на детето.
- (5) В изключителна ситуация, когато животът на детето е в непосредствена опасност или има опасност за сериозни последици по отношение на здравето или физическата неприкосновеност на детето, лекарят има право да извършва тези медицински действия от непосредствена необходимост за спасяване на живота на детето, дори без съгласието на родителите или на лице, което е юридически отговорно за детето.
- (6) Периодичните посещения на специализирания здравен персонал в дома на бременните жени и децата до навършване на една година са задължителни, за да се защити здравето на майката и детето, да се осигури образование в областта на здравето, да се предотврати изоставянето на деца, злоупотребата с деца или пренебрегването.

Член 44. (1) Детето има право на жизнен стандарт, който би позволил неговото физическо, психическо, духовно, морално и социално развитие.

(2) Родителите или, според случая, другите законни представители имат основната отговорност да осигурят, доколкото това е възможно, най-добрите условия за живот, необходими за отглеждането и развитие на децата; родителите трябва да осигурят настаняване на децата, както и необходимите условия за тяхното отглеждане, образование, обучение и професионално обучение.

Член 45. (1) Детето има право да получава социална сигурност и социално осигуряване в зависимост от ресурсите и положението на детето и на лицата, които носят отговорност за издръжката на детето.

(2) В случай, че родителите или лицата, които съгласно закона са отговорни за това да поддържат детето, не могат да задоволят, по причини, които са независими от собствената им воля, минималните нужди на детето от жилище, храна, дрехи и образование, държавата чрез компетентните държавни органи трябва да им осигури подходяща подкрепа под формата на финансова помощ, обезщетения в натура, както и други услуги в съответствие със закона.

(3) Родителите трябва да поискат от компетентните органи да им предоставят помощ в брой или в натура, както и други предвидени в закона услуги за деца или за семейства с деца.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

(4) Органите на местната администрация трябва да информират родителите и децата за правата, които имат, както и за начина, по който могат да им бъдат предоставени социалноосигурителните права.

Член 46. (1) Детето с увреждане има право на специална грижа, която е адаптирана към неговите нужди.

(2) Дете с увреждания има право на образование, рехабилитация, компенсация и интеграция, които са адаптирани към собствените му способности, за неговото индивидуално развитие.

(3) Специалната грижа трябва да осигури физическото, умственото, духовното, моралното или социалното развитие на децата с увреждания. Специалната грижа се представя под форма на помощ, която е подходяща за положението на детето и родителите или, според случая, на другите, за които отговаря за грижата за детето и която се предоставя безплатно, когато това е възможно, за да бъде улеснен ефективния и недискриминационен достъп на децата с увреждания до образование, професионално обучение, медицинско здравеопазване, рехабилитационни услуги, подготовка за работа, развлекателни дейности, както и всякакви други дейности, които могат да позволят на детето да получи възможно най-пълно социална интеграция и индивидуално развитие.

(4) Специализираните институции на централната публична администрация и местните административни органи трябва да инициират програми и да осигурят необходимите ресурси за развитие на услуги, насочени към удовлетворяване нуждите на децата с увреждания и техните семейства при условия, които да гарантират запазване на тяхното достойнство, да дадат възможност за тяхната автономност и да се улесни тяхното активно участие в живота на общността.

РАЗДЕЛ 4

Образование, отдих и културни дейности

Член 47. (1) Детето има право да получи образование, което му позволява да развие своите способности и личност при недискриминационни условия.

(2) Родителите на детето имат приоритет при избора на вида образование, което детето трябва да получи и трябва да запишат детето в училище и да осигурят редовното присъствие на детето в училище.

(3) Детето, което е навършило 14 години, може да поиска одобрението на съда да промени вида образование и професионално обучение, което получава.

Член 48. (1) Министерството на образованието и изследванията, като специализирана институция на централната държавна власт, както и училищните инспекторати и образователните институции, като учрежденията на местната публична администрация с правомощия в областта на образованието трябва да предприемат всички необходими мерки за:

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

- а) улесняване на достъпа до предучилищно образование и осигуряване на редовно задължително освободени от такси образование за всички деца;
 - б) разработване на образователни програми за млади родители, включително образователни програми, насочени към превенция на насилието в семейството;
 - в) организиране на специални курсове за обучение на деца, които не могат да отговорят на изискванията на националната учебна програма, за да се предотврати ранното им наемане на работа;
 - г) организиране на специални курсове за обучение на деца, които са напуснали училище, за да се интегрират отново в националната образователна система;
 - д) осигуряване на правото на детето на свободно време и почивка, както и правото на свободно участие в културни и художествени дейности;
 - е) предотвратяване на отпадането от училище по икономически причини чрез предприемане на активни мерки за предоставяне на социална помощ в училищната среда, като храна, канцеларски материали, транспорт и др.
- (2) По време на учебния и образователен процес детето има право да бъде уважавано от учителите, да бъде информирано за неговите права, както и за начините на упражняване на тези права. Физическите наказания по време на образователния процес са забранени.
- (3) Самото дете или, според случая, представлявано или подпомагано от законното лице отговарящо за него, има право да обжалва критериите и резултатите от оценяването и да се обърне към ръководството на образователната институция по този въпрос в съответствие със закона.
- (4) Учителите имат задължението да информират публичната служба за социално подпомагане, или, според случая, главния отдел за социална сигурност и закрила на детето за всички случаи на малтретиране, злоупотреба или negliжиране на дете.

Член 49. (1) Детето има право на почивка и отдиш.

(2) Детето трябва да има достатъчно време за отдиш и почивка, да се занимава свободно с развлекателни дейности, подходящи за неговата възраст и за участие в културните, артистичните и спортните дейности на общността. Публичните органи трябва да допринасят за осигуряването на каквото е необходимо за упражняването на това право, в съответствие с техните отговорности, в условия на равенство.

(3) Държавните органи трябва да осигурят в съответствие със своите отговорности достатъчни и подходящи детски площадки за децата, особено в случаите на гъсто населени райони.

ГЛАВА III

Специалната закрила на деца, които временно или окончателно са лишени от закрилата на своите родители

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

СЕКЦИЯ 1

Общи разпоредби

Член 50. Специалната закрила на детето се състои от всички мерки, помощ и услуги, насочени към грижите и развитието на детето, което е лишено, временно или окончателно от закрилата на своите родители или на детето, което с оглед на защитата на неговия най-добър интерес не може да бъде оставено на грижата на своите родители.

Член 51. (1) Детето получава специалната закрила, предвидена в този закон, докато достигне пълния капацитет за упражняване на правата си.

(2) По искане на младежа, след придобиване на пълния капацитет за упражняване на неговите права, ако продължава обучението си в редовната образователна система, специалната закрила се предоставя, съгласно закона, за цялата продължителност от обучението, до навършване на 26-годишна възраст.

(3) Младеж, който е придобил пълен капацитет да упражнява правата си и е бил облагодетелстван от специална мярка за осигуряване на защита, но който не продължава своето обучение и няма възможността да се върне в семейството, който може да бъде изправен пред риск от социално изключване, получава специална защита при поискване за период от максимум 2 години, за целите на улесняване на социалната му интеграция. В случай, че се докаже фактът, че на младежа е предложена работа и/или настаняване и че е отхвърлил офертата или тя е оттеглена по негова вина, разпоредбите на настоящата алинея не са приложими.

Член 52. Услугите за специална закрила са изброените по членове 108 - 110.

Член 53. (1) Специалните мерки за закрила на детето се установяват и прилагат на основание на индивидуалния план за закрила.

(2) Планът по ал. 1 се изготвя и преработва в съответствие с методическите норми, разработени и одобрени от Националния орган за защита на правата на детето.

(3) Специалните мерки за закрила на деца, навършили 14-годишна възраст се прилагат само със съгласието на детето. В случай, че детето откаже да даде своето съгласие, защитните мерки се установяват само от съда, който при обоснован случай може да пренебрегне отказа на детето да изрази съгласието си за предложената мярка.

Член 54. (1) Главният отдел по социална сигурност и закрила на детето трябва да изготви индивидуализиран план за закрила веднага след получаване на искането за налагане на специалната мярка или непосредствено след като директора на Главния отдел за социална сигурност и закрилата на детето е взел решение за спешно настаняване на детето.

(2) За дете, на което е назначен законен настойник, разпоредбите на ал. 1 не са приложими.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

(3) При определяне на целите на индивидуализирания план за защита, специален приоритет е дадена за реинтеграцията на детето в семейството или, ако това не е възможно, настаняване на детето в разширеното семейство. Целите на плана се определят чрез задължително консултиране с родителите и членовете на разширеното семейство, които са били идентифицирани.

(4) Планът за индивидуална закрила може да предвижда поставянето на детето в резидентна услуга, само ако не може да се установи законно настойничество или не може да бъде настанено в разширено семейство, при приемни родители или при друго лице или семейство, в съответствие с настоящия закон.

Член 55. Специалните мерки за закрила на детето са:

- а) настаняване;
- б) спешно настаняване;
- в) специализиран надзор.

Член 56. Ползвателите на специалните мерки за закрила на детето, установени с настоящия закон са:

- а) детето, чиито родители са починали, неизвестни, лишени от упражняване на родителски права или им е наложено наказание за отказ от родителски права, поставени са под забрана, обявени за починали или изчезнали от съда и за което не е законно да бъде учредено настойничество;
- б) дете, което с оглед защита на най-добрия му интерес, не може да бъде оставено на грижите на родителите си, поради причини, за които родителите не могат да бъдат отговорни;
- в) дете, с което е злоупотребеното или е negliжирано;
- г) безпризорно или дете, изоставено от майката в родилно отделение;
- д) дете, което е извършило деяние по наказателно право и което не носи наказателна отговорност.

Член 57. Родителите, както и детето, което е навършило 14 години, имат правото да обжалват пред съда специалните мерки за закрила на детето, установени с настоящия закон, както и имат право да получават безплатна правна помощ в съответствие със закона.

РАЗДЕЛ 2 Настаняване

Член 58. (1) Настаняването на дете представлява временна специална закрила на детето, мярка, която може да бъде решена съгласно настоящия закон и в конкретния случай, както следва:

- а) при лице или семейство;

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

- б) при приеман родител;
- в) в резидентна услуга, предвидена в Член 110, ал. 2 и лицензирана в съответствие със закона.

(2) Лицето или семейството, което е юридически отговорно за настаненото дете, трябва да има пребиваване в Румъния и трябва да бъдат оценено от Главния отдел за социална сигурност и защита на детето по отношение на моралните гаранции и материалните условия, които трябва да бъдат изпълнени, за да се настани детето.

Член 59. По време на цялата продължителност на мярката за настаняване, седалището на детето е, според случая, същата като тази на лицето, семейството, приемния родител или който е юридически отговорен за детето.

Член 60. (1) Настаняване на дете, което не е навършило 2 години, може да бъде извършено само в разширеното или заместващо семейство и е забранено да се прави в резидентна услуга.

(2) Като изключение от предвиденото в ал. 1 условия, настаняването в резидентна услуга на дете, което не е навършило 2 години, може да стане само в случай, при който детето е с тежко увреждане и се нуждае от специализирано жилищно настаняване.

(3) Когато се установява мярката за настаняване, се адресират следните въпроси:

- а) даване на предимство на настаняването на детето в разширеното или заместващото семейство;
- б) настаняване на братя и сестри заедно;
- в) улесняване на възможността на родителите да упражняват правото да посещават детето и да поддържат лични отношения с него.

61. (1) Мярката за настаняване се определя от комисията за закрила на детето, ако е получено съгласието на родителите, за случаите, предвидени в Член 56, букви б) и д).

(2) Мярката за настаняване се определя от съда по искане на Главния отдел за социална сигурност и закрила на детето:

- а) за дете, което е в ситуацията, предвидена в член 56, буква а), както и за дете, което е в ситуацията, предвидена в член 56, букви в) и г), ако е необходимо да се замени мярката за спешно настаняване, определена от Главния отдел за социална сигурност и закрила на детето;
- б) за дете, което се намира в ситуацията, предвидена в Член 56, букви б) и д), когато не е дадено съгласие на родителите или, според случая, на един от родителите за прилагане на тази мярка.

Член 62. (1) Правата и задълженията на родителите спрямо детето се запазват през целия период на настаняване, определен от комисията за закрила на детето.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

(2) Родителските права и задължения към дете, за което не може да бъде назначен настойник и за когото съдът е взел решение за упражняване на мярка за настаняване, се изпълняват съответно от председателя на областния съвет и от кмета на сектора на Букурещ.

(3) Като изключение от разпоредбите по ал. 2 родителите, които са били лишени от родителските си права, както и тези, на които е наложено наказание за забрана на родителските права, все още запазват правото си да дават съгласието си за осиновяването на детето си.

(4) Начинът за упражняване на родителските права и изпълнение на родителските задължения по отношение на личността и имуществото на детето, което се намира в ситуацията, предвидена в Член 56, букви в) и г) и съответно Член 56, букви б) и д) се решава от съда.

Член 63. Комисия за закрила на детето или, според случая, съдът, който е решил настаняването на детето, също така определят размера на месечната вноска, която родителите трябва да правят за издръжка на детето в съответствие с условията предвидени в Семейния кодекс. Така събраните суми представляват приход за бюджета на областта и респективно на бюджета на сектора на Букурещ, откъдето идва детето.

РАЗДЕЛ 3

Спешно настаняване

Член 64. (1) Спешното настаняване на дете е временна специална мярка за закрила на детето, която се предприема в ситуация на насилвано или negliжирано дете, както и в положението на намерено дете или изоставено в здравните заведения.

(2) Разпоредбите по Член 58 - 60 се налагат по правило.

(3) През цялото времетраене на спешния прием упражняването на родителски права е отложено де юре, докато съдът не реши да запази или замени тази мярка или за упражняването на родителски права. През целия период на прекратяване, правата и задълженията на родителите към детето се упражняват и изпълняват съответно от лицето, семейството, приемния родител или от управителя на резидентната услуга, която е получила детето в извънредната ситуация, а тези, отнасящи се до имуществото на детето, се упражняват и изпълняват съответно от председателя на областния съвет или кмета на сектора на Букурещ.

Член 65. (1) Мярката за спешно настаняване се определя от директора на главния отдел за социална сигурност и закрила на детето от административно - териториалната единица, в която е намерено детето или където детето е изоставено от майката в болнично заведение или където с детето е злоупотребено или е било пренебрегваното, в случай че няма противопоставяне от представителите на юридическите лица, или от физическите лица, които се грижат за съответното дете и осигуряват неговата закрила.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

(2) Мярката за спешно настаняване се решава от съда в съответствие с разпоредбите предвидени в Член 94, ал. 3.

Член 66. (1) В случай на спешна мярка за настаняване, определена от главния отдел за социална сигурност и закрила на детето, отделът има задължението да информира съда в срок от 48 часа от датата на решението.

(2) Съдът анализира причините, на които се основава главния отдел за социална сигурност и закрилата на детето за предприемане на мярката и се произнесат или за запазването на спешното настаняване или за замяната му с мярка за настаняване, при установяване на законно настояничество или ре-интегриране на детето в неговото семейство. Съдът трябва да се произнесе и относно упражняването на родителските права.

(3) Ако спешното настаняване бъде решено от съда, съдът се произнася в съответствие с Член 94, ал. (4).

РАЗДЕЛ 4

Специализиран надзор

Член 67. (1) Решението за специализиран надзор се решава в съответствие с настоящия закон за дете, което е извършило престъпление и което не е наказателно отговорно.

(2) Ако родителите или настойникът са дали съгласието си, специализираната мярка за надзор се решава от комисията за закрила на детето, а при липса на такова споразумение, от съда.

РАЗДЕЛ 5

Контрол върху прилагането на специални мерки за закрила на детето

Член 68. (1) Обстоятелствата, довели до прилагане на мерки за специална закрила на дете, които са били решени от комисията за закрила на детето или от съда, трябва да се проверяват на тримесечна база от Главния отдел за социална сигурност и закрила на детето.

(2) В случай че обстоятелствата по ал. 1 са се променили, Главният отдел за социална сигурност и закрила на детето трябва незабавно да уведоми комисията за закрилата на детето или, според случая, съда, с цел промяна или прекратяване на мярката.

(3) Родителите или друг законен представител на детето, както и самото дете, имат право на уведомлението, предвидено в алинея 2.

Член 69 - (1) Главният отдел за социална сигурност и закрила на детето или, според случая, упълномощената частна институция, трябва да наблюдава начина, по който се прилагат специалните мерки за закрила на детето, развитието и грижите, предоставени на детето през цялата продължителност на мярката.

(2) При изпълнение на задължението по ал.1 Главният отдел за социална сигурност

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

и закрилата на детето или, според случая, оторизираната частна институция изготвя доклади относно еволюцията на физическото, умственото, духовното, моралното или социалното развитие на детето и начина, по който се грижат за детето, на всеки три месеца и всеки път, когато ситуацията го налага.

(3) Ако въз основа на доклада, съставен по ал. 2, се забелязва, че е необходима промяна, или, в зависимост от случая, да се прекрати мярката, Главният отдел за социална сигурност и закрилата на детето трябва незабавно да уведоми комисията за закрила на детето или съответно съда.

Член 70. Когато специалните мерки за закрила на детето бъдат прекратени в резултат на ре-интегриране на детето в неговото семейство, публичните социалноосигурителни услуги, които са установени на ниво на град, лицата, които участват в предоставянето на социалноосигурителни услуги в местните съвети на комуните, както и в Гласния отдел за социална сигурност и закрила на детето, в случая на секторите на Букурещ, в чиито териториален обхват се намира местоживеенето или, в зависимост от случая, местожителството на родителите, трябва да наблюдават еволюцията в развитието на детето, както и начина, по който родителите упражняват правата си и изпълняват задълженията си към детето. За тази цел те изготвят месечни отчети за период от минимум 3 месеца.

Член 71. Дете, което е било обект на специална мярка за закрила на детето, има право на поддържа лични отношения с други лица, ако тези лица нямат негативно влияние върху неговото физическо, умствено, духовно, морално или социално развитие.

ГЛАВА IV

Защитата на децата бежанци и закрила на децата в случай на въоръжен конфликт

Член 72. (1) Децата, които искат статут на бежанец, както и тези, които са получили този статут, получават защитата и хуманитарната помощ, които са подходящи за реализацията на техните права.

(2) Децата по ал. 1 получават една от предвидените форми на закрила по правителствена наредба №. 102/2000 г. за статута и лечението на бежанците в Румъния, одобрена със Закон №. 323 / 2001г., с последващи изменения и допълнения.

Член 73. (1) Когато детето, което поиска статут на бежанец, не е придружено от родители или от друг законен представител, защитата на интересите на детето по време на процедурата за предоставяне на статут на бежанец се осигурява от Главния отдел за социална сигурност и закрила на детето, в чийто административен и териториален обхват се намира териториалното поделение на Министерството на администрацията и вътрешните работи, където се подава искането.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

(2) Искането за предоставяне на статут на бежанец на детето, което е в определената в ал. 1 ситуация се анализира приоритетно.

(3) За да се защитят адекватно интересите на детето по ал. 1, Главният отдел за социална сигурност и закрила на детето назначава лица с висше образование по право или социална работа от собствения си персонал или от персонала на упълномощена частна институция, което да защитава правата на детето и да участва заедно с детето в цялата процедура за предоставяне на статут на бежанец.

(4) В случай, че е забелязано, че лицето, назначено от Главния отдел за социална сигурност и закрилата на детето не изпълнява по подходящ начин задължението за защита на интересите на детето или нехайно изпълнява това задължение, Националната служба за бежанците може да поиска от Главния отдел за социална сигурност и закрила на детето да замени това лице.

Член 74. (1) До окончателното и необратимо решение на искането за получаване на статут на бежанец, настаняването на дето, посочено в член 73, се става в резидентна услуга, предвидена в настоящия закон, която принадлежи или на Главния отдел за социална сигурност и закрила на детето, или на оторизирана частна институция.

(2) Децата, навършили 16-годишна възраст, могат да бъдат настанени в центровете, които са подчинени на Националното бюро за бежанците.

(3) Децата по ал. 1, на които е предоставен статут на бежанец, получават специалната мярка за закрила на детето за деца, лишени от закрилата на техните родители, временно или окончателно, което е предвидено в настоящия закон.

Член 75. (1) В случай, че молбата на детето по Член 72 да бъде предоставен статут на бежанец бъде отказана чрез окончателно и необратимо съдебно решение - Главният отдел за социална сигурност и закрилата на детето информира Органа за чужденците и изисква от съда да се вземе решение за настаняването на детето в специализирана услуга за закрила на детето.

(2) Мярката за настаняването продължава докато детето се върне в страната на пребиваване на родителите или в страната, където са идентифицирани други членове на семейството, които желаят да вземат детето.

Член 76. (1) Децата, които са засегнати от въоръжени конфликти, получават закрила и помощ в съответствие с настоящия закон.

(2) В случай на въоръжени конфликти държавните институции предприемат необходимите мерки, за да разработят специални механизми, които са насочени към наблюдение на мерките, приети за защита правата на детето.

Член 77. Никое дете не може да бъде използвано като шпионин, водач или куриер по време на въоръжени конфликти.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

Член 78. (1) В случай на въоръжен конфликт, Националният орган за защита на права на детето, в сътрудничество с Министерството на администрацията и вътрешните работи, Министерството на националната отбрана, както и други институции със специфични отговорности трябва да инициират и да прилагат стратегии и програми, включително на семейно и общностно равнище, за да се осигури освобождаването на децата-войници и да се отстранят физическите и психологически последици от конфликта върху детето и съответно да се насърчава социалната реинтеграция на детето.

(2) Институциите на централната публична администрация по ал. 1, в сътрудничество с Националната агенция по заетостта и Министерството на образованието и научните изследвания насърчават подходящи мерки, за:

а) да се образуват в дух на разбирателство, солидарност и мир като общ и непрекъснат процес на превенция на конфликти;

б) да образуват и подготвят освободените деца за активен и отговорен социален живот.

Член 79. (1) Във всяка област или сектор на Букурещ, председателят на областния съвет или, според случая, кметът на съответния сектор от Букурещ трябва да изпрати на Главния отдел за социална сигурност и закрила на детето, в рамките на 24 часа от започването на въоръжен конфликт, пълен списък на всички деца, намиращи се на територията на съответния административен и териториален отдел, с цел мониторинг на тяхното положение.

(2) Инфраструктурата, която има за цел защитата и насърчаването на правата на детето не се използват за военни цели.

(3) В случай на евакуационни мисии, провеждани в резултат на въоръжени конфликти, децата трябва да бъдат приоритет. Главният отдел за социална сигурност и закрила на детето, в сътрудничество със службата за гражданска защита, предприемат необходимите мерки, за да гарантират наблюдение на децата, които са евакуирани от лица, които могат да поемат отговорност за защита и осигуряване на тяхната сигурност. Колкото е възможно по-често, членовете на едно и също семейството се настаняват заедно.

ГЛАВА V

Защитата на дете, извършило престъпно деяние и не е наказателно отговорно

Член 80. (1) Една от мерките, предвидени в Член 55, букви а) и в), трябва да бъде предприета за дете, което е извършило действие, предвидено в наказателното право, и което не носи наказателна отговорност, въз основа на предложение, представено от Главния отдел за социална сигурност и закрила на детето, в чийто административно-териториален обхват се намира детето.

(2) При установяване на една от мерките, предвидени в Член 55, букви а) и в),

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

Комисията за закрила на детето, в случай че родителите или лицето, което носи юридическа отговорност за детето са изразили съгласието си или, в зависимост от случая, съдът, в случай че това съгласие не е дадено, трябва да вземе предвид следното:

- а) условията, които са улеснили извършването на деянието;
- б) степента на социална опасност от извършеното действие;
- в) средата, в която детето е отгледано и е живяло;
- г) рискът детето да извърши второ нарушение, предвидено в наказателното право;
- д) всякакви други елементи, които могат да описват положението на детето.

Член 81. (1) Мярката за специализиран надзор се изпълнява чрез поддържане на детето в неговото семейство, при условие че се спазват определени задължения, като например:

- а) редовно посещаване на училище;
- б) използване на услугите за дневни грижи;
- в) медицински, консултантски и психотерапевтични лечения;
- г) забрана за посещение на определени места или за поддържане на отношения с определени лица.

(2) В случай, че не е възможно да се поддържа детето в семейството или когато детето не изпълнява задълженията, установени чрез мярката за специализиран надзор, Комисията за закрила на детето или, според случая, съдът, съгласно определените разграничения на Член 80, ал. 2, може да вземе решение за настаняването на детето в разширеното или заместващо семейство, както и да поиска детето да изпълнява задълженията, посочени в алинея 1.

Член 82. В случай че деянието, предвидено в наказателното право, извършено от дете, което не е наказателно отговорно, представлява повишен риск от социална опасност, както и в когато детето, което е било обект на мерките, предвидени в член 81, извърши второ престъпление, Комисията за закрила на детето или, според случая, съдът може да вземе решение за настаняване за определен период от време на детето в специализирана резидентна услуга.

Член 83. Забранява се публикуването на всякаква информация, свързана с извършеното престъпление от дете, което не е наказателно отговорно, включително лични данни, отнасящи се до детето.

Член 84. (1) През цялото времетраене на мерките, наложени на детето, което има извършени престъпни деяния и което не носи наказателна отговорност, се предоставят специализирани услуги, с цел подпомагане на детето в процеса на социална реинтеграция.

(2) Видовете специализирани услуги по ал. 1, както и стандартите относно начина на предоставяне на тези услуги се одобряват с решение на правителството.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

ГЛАВА VI

Защита на детето от експлоатация

Член 85. (1) Детето има право да бъде защитено срещу всякакви форми на насилие, злоупотреба, малтретиране или negliжиране.

(2) Всяко физическо или юридическо лице, както и детето, могат да уведомяват властите, упълномощени от закона, да предприемат подходящи мерки, за да защитят детето от всякакви форми на насилие, включително сексуално насилие, вреда или физическо или психическо насилие, малтретиране или експлоатация, изоставяне или negliжиране.

(3) Персоналът на публичните или частните институции, които влизат в контакт с детето, по естеството на тяхната професия и имат подозрения във връзка с евентуален случай на злоупотреба с деца, negliжиране или малтретиране, трябва спешно да уведоми Главния отдел за социална сигурност и закрила на детето.

Член 86. (1) Родителите на детето или, според случая, всеки друг законен представител на детето, публичните органи и частните институции трябва да предприемат всички необходими мерки за да се улесни физическото и психическото възстановяване и социалната реинтеграция на всяко дете, което е жертва на всякаква форма на negliжиране, експлоатация или злоупотреба с деца, изтезание, жестоко, нечовешко или унижително наказание или третиране.

(2) Лицата по ал. 1 осигуряват необходимите условия, така че пренастройването и реинтеграцията на детето да има като първостепенно съображение здравето, самоуважението и достойнството му.

РАЗДЕЛ I

Защита на детето срещу икономическа експлоатация

Чл. 87. (1) Детето има право да бъде защитено срещу експлоатация и не може да бъде принуждавано да извършва някаква работа с потенциален риск и което може да застраши образованието на детето или да бъде вредна за здравето или физическото, духовното, моралното или социалното му развитие.

(2) Забранена е всяка практика, чрез която детето бива отдадено от единия или от двамата родители или от неговия законен представител, срещу или без заплащане, с цел експлоатация на детето или неговия труд.

(3) В ситуации, когато децата в училищна възраст избягват образователния процес и провеждат различни видове дейности в нарушение на закона, образователните институции трябва незабавно да уведомят публичната служба за социално подпомагане. В такива случаи публичната служба за социално подпомагане, заедно с

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

регионалните училищни инспекторати и другите компетентни държавни институции трябва да предприемат мерки с оглед на образователната реинтеграция на детето.

(4) Инспекция по труда в сътрудничество с Националния орган за защита на правата на детето трябва да популяризира чрез кампании за осведомяване и информация, насочени към:

- а) децата - съсредоточени върху защитните мерки, които могат да получат, и върху рисковете, свързани с икономическата експлоатация;
- б) широката общественост - която включва дейности по образование и обучение на родители и на професионалистите, които работят с и за децата, за да им се помогне да предоставят реална защита на децата от икономическа експлоатация;
- в) работодателите и потенциалните работодатели.

РАЗДЕЛ 2

Защитата на детето от употреба на наркотици

Член 88. (1) Детето има право да бъде защитено срещу незаконното използване на наркотици и психотропни вещества.

(2) Забранява се продажбата на разтворители на деца без съгласието на родителя или на друго лице, законен представител.

(3) Националната агенция за борба с наркотичните вещества, в сътрудничество с Националния орган по защита на правата на детето и, според случая, с други централни административни или специализирани институции трябва да предприемат необходимите мерки да се:

- а) предотврати участието на деца в незаконното производство и трафик на такива вещества;
- б) повиши осведомеността на обществото и особено на осведомеността на децата по този въпрос, включително чрез образователната система и, според случая, чрез въвеждане на тази тема в учебната програма;
- в) подпомагат децата и техните семейства чрез консултиране и напътствие от поверително естество, ако е необходимо - но също така и чрез разработване на политики и стратегии, които гарантират физическа и психическа рехабилитация и социална реинтеграция на децата, зависими от наркотици, включително чрез разработване, за тази цел, методи на алтернативна интервенция в традиционните психиатрични институции;
- г) доразвиват системите за събиране на данни, за да се съберат реални данни за злоупотребата с наркотици сред децата, както и на участието на деца в незаконното производство и трафик на наркотици; провеждат текуща оценка на тези ситуации, на осъществения напредък, на срещаните трудности и на бъдещи цели, съответно;
- д) разработи обществена информационна система, която да намали нивото на толерантност към консумацията на наркотиците и да помогне за идентифициране на първите симптоми на употреба на особено в случая на деца.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

(4) Институциите по ал. 3 трябва да се уверят, че становищата на децата се вземат предвид при разработването на стратегиите за борба с наркотиците.

РАЗДЕЛ 3

Защита на детето от злоупотреба или negliжиране

Член 89. (1) "Злоупотреба с дете" означава всяко доброволно действие на лице, което има връзка на отговорност, доверие или власт с детето, чрез което животът, нормалното физическо, умственото, духовното, моралното и социалното развитие, телесната цялост, както и физическото и психическото здраве на детето са застрашени.

(2) "Неглижиране на дете" означава пропуск, доброволен или неволен, на лице, което е отговорно за възпитанието, грижата и образованието на детето, да предприема всякакви мерки, които произтичат от тази отговорност и който води до застрашаване на физическото, умственото, духовното, моралното и социалното развитие, телесната цялост и физическото и психическото здраве на детето.

Член 90. Забранено е налагане на физически наказания от всякакъв вид или лишаване от дете от неговите права, което може да доведе до застрашаване на живота, физическото, умственото, духовното, моралното и социалното развитие, телесната цялост, физическото и психическото здраве на детето, както в рамките на семейството, така и във всяка институция, която осигурява закрилата, грижата и образованието на децата.

Член 91. (1) Лицето, което по естеството на професията си работи директно с дете и има съмнения относно съществуването на случай на злоупотреба с деца или negliжиране, трябва да уведоми публичната служба за социално подпомагане или Главния отдел за социална сигурност и закрила на детето, в чийто териториален обхват е възникнал съответният случай.

(2) За уведомяване за случаите на злоупотреба или negliжиране на деца на ниво на всеки главен отдел за социална сигурност и закрила на детето, се създава "детска телефонна точка" и номерата им трябва да бъдат широко популяризирани.

Член 92. С цел предоставяне на специална закрила на злоупотребеното или пренебрегваното дете, главният отдел за социална сигурност и закрила на детето:

а) проверява и предоставя решение на всички уведомления относно случаи на злоупотреба с деца и negliжиране, включително и тези, идващи от семейните социални работници;

б) предоставят услугите, предвидени в член 107, които се специализират съгласно нуждите на деца, жертви на злоупотреба и negliжиране, и на техните семейства.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

Член 93. За да проверят сигналите относно случаи на злоупотреба и negliжиране на деца, представителите на главния отдел за социална сигурност и закрила на детето имат право да получат достъп, съгласно закона, до седалището на юридическите лица, както и до местоживеенето на физическите лица, които носят правна отговорност или осигуряват закрила на детето. С цел да извършат тези проверки, полицията трябва да подкрепи представителите на главния отдел за социална сигурност и закрила на детето.

Член 94. (1) Представителите на юридическите лица, както и физическите лица, които са законно отговорни или осигуряват закрила на детето, трябва да си сътрудничат с представителите на главния отдел за социална сигурност и закрила на детето и да им предоставят всичката необходима информация за справяне със ситуацията.

(2) В случай, че след проверка представителите на главния отдел за социалната сигурност и закрилата на детето стигат до заключението, че има основателни причини за подкрепа - наличието на непосредствена опасна ситуация за детето в резултат на малтретиране и пренебрегване и не срещнат възражения от лицата по ал. 1, директорът на главния отдел за социална сигурност и закрила на детето установява мярка за спешно настаняване. Прилагат се разпоредбите, предвидени в членове 58 - 60, член 64, алинея 3 и член 66.

(3) Когато лицата по ал. 1 откажат или възпрепятстват по какъвто и да е начин представителите на главния отдел за социална сигурност и закрила на детето да извършат проверките и се установи, че съществуват основателни причини, за да се установи случай възникнал в резултат на злоупотреба и negliжиране на дете, главният отдел за социална сигурност и закрила на детето уведомява съда, с което се иска издаването на президентска наредба за спешно настаняване на детето при лице, семейство, приеман родител или в резидентна услуга, лицензирана в съответствие със закона. Прилагат се разпоредбите, предвидени в чл. 58 - 60 и чл. 64, ал. 3.

(4) В срок от 48 часа от датата на изпълнение на президентската наредбата, чрез която е определена мярката за спешно настаняване, главния отдел за социална сигурност и закрила на детето уведомява съда, с искане за издаване на постановление за: замяната на спешно настаняване с мярка за настаняване, частично или пълно прекратяване на родителските права, както и упражняване на родителски права.

Чл. 95. (1) По време на процеса по чл. 94, ал. 3 и 4 писменото изявление на детето относно злоупотребата или negliжирането, на което е било подложено, може да бъде приет като служебно доказателство. Декларацията на детето може да бъде записана, съгласно закона, чрез технически аудиовизуални методи. Записите се правят задължително с помощта на психолог.

(2) Съгласието на детето е задължително за записването на неговото изявление.

(3) Ако съдът счете за необходимо, той може да призове детето, за да проведе изслушване. Изслушването се провежда само в заседателната зала, в присъствието на психолог и само след първоначалната подготовка на детето в това отношение.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

Член 96. В случай, че злоупотребата или пренебрегването на деца са извършени от лица, които въз основа на трудов договор или друг вид договор предоставят закрила, възпитание, грижи и образование на детето, работодателите на тези лица трябва незабавно да уведомят органите за наказателно разследване и трябва да отделят съответните лица от децата, за които се грижат.

Член 97. Забранява се назначаването на лице, срещу което е издаден окончателен и необратим съдебен указ за умишлено извършване на престъпление в публичните или частните институции, както и в обществените или частните жилищни услуги, които осигуряват закрилата, възпитание, грижи или образование на деца.

РАЗДЕЛ 4

Защитата на детето от отвличане и всяка форма на трафик

Чл. 98. (1) Министерството на администрацията и вътрешните работи и Националният орган за защита на правата на детето, в сътрудничество с Министерството на образованието и научните изследвания, предприемат необходимите стъпки за приемане на всички правни, административни и образователни мерки, предназначени да осигурят ефективна защита срещу всякакви форми на вътрешен или международен трафик на деца с каквато и да е цел или под каквато и да е форма, включително от родителите на детето.

(2) За тази цел държавните органи по ал. 1 имат задължението да разработят стратегия на национално ниво за предотвратяване и изкореняване на това явление, включително вътрешен механизъм за координиране и наблюдение на вече извършените дейности.

РАЗДЕЛ 5

Защита на детето срещу други форми на експлоатация

Член 99. (1) Детето има право да бъде защитено срещу всякакъв вид експлоатация.

(2) Публичните органи и институции, според техните отговорности, приемат конкретни регламенти и налагат подходящи мерки, за да предотвратят, наред с другото:

- а) незаконен трансфер в чужбина и невъзможността за връщане на детето;
- б) сключване на осиновявания, национални или международни, за всякакви други цели, а не във висшия интерес на детето;
- в) сексуална експлоатация и сексуално насилие;
- г) отвличане и трафик на деца с каквато и да е цел и във всякаква форма;
- д) участие на деца във въоръжени конфликти;
- е) принудително развитие на способностите на децата в ущърб на хармоничното им физическо и умствено развитие;
- ж) експлоатация на децата от медиите;

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

з) експлоатация на деца като част от научни изследвания или експерименти.

ГЛАВА VII

Институции и служби с отговорности в областта на закрилата на детето

СЕКЦИЯ 1

Централни институции

Член 100. Мониторинг на спазването на принципите и правата, установени от настоящия закон и от Конвенцията на ООН за правата на детето, ратифицирана от Румъния чрез Закон № 18/1990 г., както и координирането и контрола на правата на детето и дейностите по опазване и насърчаването им, се осъществяват от Националния орган за защита на правата на детето, като специализирана институция на централната държавна администрация, е юридическо лице, което е подчинено на Министерството на труда, социалната солидарност и семейство.

Член 101. Защита на правата и свободите на детето в отношенията му с обществените органи, с цел насърчаване и подобряване на състоянието на детето, се постига чрез службата на Омбудсмана.

РАЗДЕЛ 2

Местни институции и услуги

Член 102. Органите на местната администрация трябва да гарантират и насърчават спазването на правата на децата в техните административно-териториални райони, като предотвратяват отделянето на детето от неговите родители, както и специалната закрила на дете, временно или окончателно лишено, от грижата на родителите си.

Чл. 103. (1) Органите на местната администрация трябва да включват местната общност в процеса на идентифициране на нуждите на общността и решаване на местно ниво на социалните проблеми, свързани с децата.

(2) За тази цел могат да бъдат създадени консултативни структури на общността, които могат да включват, но не само, местни бизнесмени, свещеници, учители, лекари, местни съветници и полицейски служители. Ролята на тези структури е както да решат конкретни случаи, така и да посрещнат глобалните нужди на съответната общност.

(3) Мандатът на консултативните структури на общността се установява чрез документи, издадени от органите на местната администрация.

(4) Консултативните структури на общността се ползват от програми за обучение по социална работа и закрила на детето, за да изпълнят ролята, за която са създадени.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

Чл. 104. (1) Комисията за закрила на детето функционира под ръководството на областния съвет и съответно на местните съвети в секторите на Букурещ като специализирана институция на тези органи, без юридическа правосубектност и със следните отговорности:

- а) определя степента на увреждане и образователната ориентация на детето;
- б) взема решения, в съответствие с настоящия закон, относно предложенията за установяване на специални мерки за закрила на детето;
- в) адресира исканията относно издаването на удостоверение за майчинска помощ;
- г) други отговорности, предвидени от закона.

(2) Организационната и оперативна методология на комисията за закрила на детето се регламентира с решение на правителството.

Чл. 105. (1) Специализираната публична служба за закрила на детето, която функционира под ръководството на областните съвети и местните съвети на секторите на Букурещ, както и на публичната служба за социално подпомагане, действаща на нивото на областите и на секторите в Букурещ, са реорганизирани, за да се създаде главен отдел за социална сигурност и закрила на детето.

(2) Главният отдел за социална сигурност и закрила на детето е публична институция с юридическа правосубектност, създадена под ръководството на областния съвет или съответно на местния съвет на Букурещкия сектор, която по подходящ начин поема отговорностите на публичната служба за социално подпомагане на нивото на областта и на публичната служба за социално подпомагане на нивото на сектора в Букурещ, съответно.

(3) Институцията по ал. 2 има отговорностите в областта на закрилата на правата на детето, предвидени в този закон, както и в други действащи в момента законови актове.

(4) Организационната структура, броят на лицата от нейния персонал и финансовата издръжка на Главния отдел за социална сигурност и закрила на детето се одобряват по решение на областния съвет или на местния съвет на Букурещкия сектор, така че да се осигури подходящо изпълнение на техните отговорности, както и пълната реализация и ефективното упражняване на правата на детето.

(5) Отговорностите и рамковото регламентиране на организацията и дейността на Главния отдел за социална сигурност и закрила на детето се утвърждават с решение на правителството по предложение на Министерството на труда, социалната солидарност и семейството.

Чл. 106. (1) Публичните служби за социално подпомагане, организирани на ниво общини и градове, както и лицата, отговарящи в областта на социалната сигурност в местните съвети на комуните, имат следните отговорности в областта на закрилата на детето:

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

- а) наблюдава и анализира положението на децата, намиращи се в техния административно - териториален обхват, както и зачитането на правата на тези деца, като осигурява централизирането и синтезирането на съответните данни и информация;
- б) осъществява дейността, насочена към предотвратяване на отделянето на детето от неговото семейство;
- в) идентифицира и оценява ситуациите, които изискват услуги и/или финансова помощ за предотвратяване на отделянето на дете от семейството му;
- г) изготвя документацията, която е необходима за предоставяне на услуги и/или финансово съдействие и предоставяне на тези услуги и/или съдействие в съответствие със закона;
- д) предлага консултации и информация за семействата, които осигуряват отглеждане на децата, за техните права и задължения, за правата на детето и за услугите, които се предлагат на местно ниво;
- е) осигурява и наблюдава прилагането на мерките за превенция и ликвидиране на консумацията на алкохол и наркотици, насилието в семейството, както и на престъпното поведение;
- ж) извършва редовни посещения на семейства и деца, които се ползват от услуги и финансова помощ;
- з) изпраща предложения до кмета, в случай че е необходимо да се предприеме специална мярка за осигуряване на защита в съответствие със закона;
- и) наблюдава развитието на детето и начина, по който родителите упражняват правата си и изпълняват задълженията си към детето, което се е ползвало от специална мярка за закрила на детето, и е реинтегрирано в своето семейство;
- й) сътрудничи с главния отдел за социална сигурност и закрила на детето в областта на закрила на детето и му предоставя цялата необходима информация и данни в това област.

(2) На нивото на секторите в Букурещ отговорностите по ал. 1 се изпълняват от Главния отдел за социална сигурност и закрила на детето.

Чл. 107. (1) За да се предотврати отделянето на детето от родителите му, както и за да се предостави специална закрила на детето, което е било отделено временно или окончателно от родителите си, следните видове услуги са организирани и въведени в действие:

- а) дневни грижи;
- б) семейни услуги;
- в) резидентни услуги

(2) Рамков регламент за организацията и дейността на услугите по ал. 1 се утвърждава с решение на правителството.

Чл. 108. (1) Услугите за дневни грижи са услугите, които осигуряват поддържането, възстановяването и развитието на способностите на детето и на неговите родители, за

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

да се преодолеят ситуации, които могат да доведат до отделянето на детето от неговата семейство.

(2) Достъпът до тези услуги се извършва въз основа на плана за грижи или, според случая, на индивидуализирания план за защита, в съответствие с настоящия закон.

Член 109 - Услугите от семеен тип са услугите, които в седалището на физическо лице или семейство, осигуряват възпитанието и грижата за детето, което е било отделено временно или окончателно от неговите родители като резултат от прилагането на мярката за настаняване, в съответствие с настоящия закон.

Чл. 110. (1) Резидентни услуги са услугите, които осигуряват закрилата, възпитанието и грижите за детето, което е било временно или окончателно отделено от родителите му в резултат на прилагането на мярката за настаняването, в съответствие с настоящия закон.

(2) Центровете за настаняване и центровете за спешно настаняване на деца са част от тази категория резидентни услуги.

(3) Майчините центрове също се считат за резидентни услуги.

(4) Резидентните услуги, които принадлежат на органите на държавната администрация, се организират само в рамките на структурата на главния отдел за социална сигурност и закрила на детето, като функционални части на тези отдели, без юридическа правосубектност.

(5) Резидентните услуги се организират въз основа на семейния модел и могат да имат специализирани характеристики, съобразно нуждите на децата, настанени в тях.

Чл. 111. (1) За да се предотврати отделянето на детето от родителите му, местните съвети на общините, градовете, комуните и Букурещ трябва да организират, независимо или в асоциация, дневни услуги, съгласно нуждите, установени в съответната общност.

(2) В случай, че местният съвет не идентифицира достатъчно финансови и човешки ресурси за организиране на услугите по ал. 1, по искане на местния съвет, областният съвет осигурява необходимото финансиране за функционирането на тези услуги. Местният съвет осигурява финансиране до 50% от оперативните разходи на тези услуги, квотата и общата сума на тези разходи се установяват ежегодно по решение на областния съвет.

Член 112 - За да осигури специалната закрила на детето, което временно или окончателно е лишено от закрилата на своите родители, областният съвет и местният съвет на Букурещкия сектор съответно трябва да организират самостоятелно или в асоциация, семейни и резидентни услуги, съобразно нуждите, идентифицирани на ниво административно и териториално звено. Съгласно оценените нужди на настанените деца, областният съвет може също да организира и развива дневни грижи.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

ГЛАВА VIII

Частни институции

Чл. 113. (1) Частните институции, които могат да осъществяват дейности, насочени към закрила на правата на детето и за осигуряване на специална закрила на детето, са юридически лица с непартийна цел, установени и акредитирани в съответствие със закона.

(2) При осъществяване на предвидените в ал. 1 дейности, частните акредитирани институции са обект на публичноправен статут, предвиден в този закон, както и на нормативните актове, чрез които се прилага този закон.

Член 114. Частните институции, които са законно учредени и акредитирани, могат да създават, организират и развиват услуги, целящи предотвратяване на отделянето на детето от неговото семейство, както и специалните услуги за закрила на детето, предвидени в член 107, само въз основа на лиценз, издаден от Националния орган за защита на правата на детето.

ГЛАВА IX

Лицензиране и инспектиране на услугите, насочени към предотвратяване на отделянето на дете от неговото семейство, както и на услугите за специална закрила на дете, което временно или окончателно е лишено от закрилата на своите родители

Чл. 115. (1) Публичните власти или упълномощените частни институции могат да създават, организират и развиват услуги, насочени към предотвратяване на отделянето на детето от неговото семейство, както и услуги за специална закрила на дете, временно или окончателно, лишено от закрилата на своите родители, които са предвидени в този закон, само ако са получили лиценз за работа за съответната услуга, издаден от Националния орган за защита на правата на детето.

(2) Оперативният лиценз по ал. 1 се предоставя въз основа на спазването на минималните задължителни стандарти, установени за услугите, целящи предотвратяване на разделянето на детето от неговото семейство, както и за услугите за специална защита на детето, което е временно или окончателно лишено от закрилата на своите родители. Тези стандарти се изготвят от Националния орган за защита на правата на детето и се одобряват със заповед на държавния секретар.

Член 116. Националният орган за защита на правата на детето провежда периодични проверки, които се съсредоточават върху начина, по който публичните власти или упълномощените частни институции спазват стандартите, предвидени в член 110.

Член 117 - Условия и процедура за предоставяне, отнемане, анулиране или спиране на лиценз по чл. 115, както и условията и реда за провеждане на инспекциите по чл. 116, се установяват с решение на правителството.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

ГЛАВА X

Източници на финансиране на системата за закрила на детето

118. (1) Предотвратяването на отделянето на детето от неговото семейство, както и специалната закрила на детето, което временно или окончателно е лишено от закрилата на своите родители, се финансира от следните източници:

- а) местния бюджет на общините, градовете и комуните;
- б) местните бюджети на областите, съответно на секторите в Букурещ;
- в) държавния бюджет;
- г) дарения, спонсорства и други форми на финансово участие, които са позволени от закона;

(2) Националният орган за защита на правата на детето може да предостави финансова подкрепа за програми от национален интерес за защита и насърчаване на правата на детето от средства, прехвърлени от държавния бюджет за тази конкретна цел, от чужди възстановими или невъзстановими средства, както и от други източници, в съответствие със закона.

119. (1) За всяко дете, за което е приложена мярка за настаняване, се отпуска месечна помощ за настаняването в размер на 670 000 леи, която се индексира с решение на правителството. Детето, за което е учредено законно настойничество, получава тази надбавка в съответствие със закона.

(2) Надбавката се изплаща на лицето или на представителя на семейството, при който детето е било настанено, или на законния настойник.

(3) Помощта за настаняване се покрива от държавния бюджет чрез бюджета на Министерството на труда, социалната солидарност и семейството.

Член 120 - Разходите, свързани с изплащането на възнаграждения или обезщетения за приемни родители, както и тези, свързани с изпълнението на разпоредбите на Закон № 326/2003 г. за правата на децата и младежите, настанени в специализираните публични услуги за закрила на детето, на майки, защитени в центрове за майчинство, както и на деца, които са поверени или са им назначени професионални приемни родители, се покриват от държавния бюджет или от бюджета на сектора на Букурещ и се управляват от главния отдел за социална сигурност и закрила на детето.

Чл. 121. (1) Кметовете изплащат извънредна финансова помощ, ако семейството, което носи юридическа отговорност за детето, временно се сблъсква с финансови проблеми, които са причинени от изключителна ситуация и които застрашават хармоничното развитие на детето.

(2) Извънредната финансова помощ се отпуска предимно на деца, чиито семейства нямат възможност или умения да осигурят подходяща грижа за детето, или в резултат

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

на необходимостта от покриване на определени разходи, целящи запазване на личната връзка на детето със своето семейство.

(3) Във всеки отделен случай кметът решава да предостави извънредна финансова помощ и размера на тази помощ чрез директива.

Член 122. Максималният размер, както и условията за предоставяне на извънредна финансова помощ, се определят с решение на местния съвет.

Член 123. Извънредната финансова помощ може да се предоставя и в натура въз основа на директива, издадена от кмета, главно под формата на храна, дрехи, учебници и канцеларски или училищни артикули, или може да покрива разходите по доставка на протези, лекарства и други медицински аксесоари.

ГЛАВА XI

Специални процедурни правила

124. (1) Определените от този закон дела за установяване на мерките за специална защита се решават от съда, в чийто териториален обхват се намира седалището на детето.

(2) Ако местоживеенето на детето е неизвестно, компетентността да се произнася по такива дела се предава на съда, в чийто териториален и административен обхват детето е намерено.

Чл. 125. (1) По делата по чл. 124 се прилагат бързи съдебни процедури и включват призоваването на законния настойник на детето и на главния отдел за социална сигурност и закрила на детето, както и задължителното участие на прокурор.

(2) Изслушването на дете навършило 10 години е задължително и се провежда в съответствие с разпоредбите на чл. 24, с изключение на случаите, които се отнасят до установяването на специални мерки за закрила на детето за злоупотребявано или negliжирано дете; в този случай изслушването на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на чл. 95, ал. 3.

(3) Интервалите между съдебните заседания не могат да надвишават 10 дни.

(4) Заинтересуваните страни са правно призовани, ако призовката е била връчена най-малко един ден преди деня на процеса.

126. (1) Съдът постановява решение по делото в деня на прекратяване на съдебните дебати.

(2) При извънредни обстоятелства издаването на съдебно постановление може да бъде отложено за най-много два дни.

127. (1) Съдебното постановление по делото е изпълнително и окончателно.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

(2) Съдебното постановление се изготвя и съобщава на участващите страни в срок до 10 дни от датата на издаване.

Член 128. Крайният срок за втората жалба е 10 дни от датата на уведомяване за съдебното постановление.

Член 129. Разпоредбите на този закон за процедурата за разглеждане на делата, отнасящи се до прилагането на специалните мерки за закрила, се допълват от разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс.

Член 130. Във всички случаи, отнасящи се до прилагането на този закон, главният отдел за социална сигурност и закрила на детето в административно-териториалната зона, в която детето пребивава или е установено, изготвя и представя на съда доклад относно детето, който включва информация за:

- а) личността, физическото и психическото състояние на детето;
- б) социално-медицинската и образователната документация на детето;
- в) условията, при които детето е било отглеждано и в които е живяло;
- г) предложения относно лицето, семейството или резидентната услуга, в които детето може да бъде настанено;
- д) всякаква друга информация за възпитанието и образованието на детето, която може да се използва при решаване на делото.

(2) Службата за реинтеграция и надзор към съда изготвя доклад във всички случаи по установяване, замяна или прекратяване на мерките за специална закрила, определени в този закон за дете, извършило престъпно деяние и не е наказателно отговорно.

Член 133. Делата, свързани с прилагането на настоящия закон, са освободени от такса за съдебен печат и от съдебен печат.

ГЛАВА XII

Задължения и санкции

Чл. 132. (1) Убеждаването или улесняването на непълнолетен да практикува просия или придобиване на каквото и да е предимство в резултат на тази дейност на непълнолетно дете се наказва с лишаване от свобода от 1 до 3 години.

(2) Наемането или принуждаването на непълнолетен да практикува просия се наказва с 1 до 5 години лишаване от свобода.

(3) Ако престъплението по ал. 1 или 2 е извършено от родител или от лицето, което носи юридическа отговорност за детето, наказанието е от 2 до 5 години лишаване от свобода за престъплението, предвидено в ал.1 и от 2 до 7 години лишаване от свобода и отнемане на определени права за престъплението, предвидено в ал.2.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

Член 133. Деянието, извършено от родителя или от лицето, което е законно отговорно за детето, да използва детето, за да иска многократно благотворителност от обществото, като иска финансова или материална подкрепа, се наказва с 1 до 5 години затвор и отнемане на определени права.

Чл. 134. (1) Неспазване на задълженията по чл. 36, ал. 2, чл.48, ал. 4 и чл. 91, представлява сериозно неправомерно поведение и се санкционира в съответствие със закона.

(2) Неизпълнението на задължението по чл. 36, ал. 2, чл. 87, ал. 3, теза първа, представлява неправомерно поведение.

Член 135 - (1) Следните действия представляват нарушения:

- а) неспазване на задължението по чл. 9, ал. 1, в срок до 30 дни от влизането в сила на този закон;
- б) неспазване на задължението по чл. 9, ал. 2;
- в) неспазване на задължението по чл. 10, ал. 1 и 3;
- г) неспазване на задължението по чл. 11, ал. 1;
- д) неуведомяване на полицейските органи за резултата от конкретните проверки по отношение на самоличността на майката, в съответствие с разпоредбите на чл. 11, ал. 3;
- е) неуспех на публичната служба за социално подпомагане да изготви декларация за ражданто в съответствие с разпоредбите на чл. 11, ал. 6;
- ж) неспазване на задължението по чл. 11, ал. 7;
- з) неспазване на задълженията по чл. 13 и чл. 18, ал. 3;
- и) неспазване на разпоредбите, предвидени в чл. 22, ал. 2 - 4 и по чл. 83;
- й) неспазване на задължението по чл. 96.

(2) Нарушенията по ал. 1 се санкционират, както следва:

- а) предвидените в букви а), в), ж) и з) с глоба от 1 до 3 млн. леи;
- б) нарушението по т. е), с глоба от 2 до 5 млн. леи;
- в) тези, посочени в букви б) и г) и й), с глоба от 3 до 6 млн. леи;
- г) предвидените в букви д) и и), с глоба от 5 до 15 млн. леи.

(3) Нарушенията се записват и санкциите се налагат от лица, назначени специално за тази задача, измежду лицата, които имат контролни отговорности в рамките на:

- а) Министерството на здравеопазването, в случай на нарушения по ал. 1, букви а), в) и г);
- б) Министерството на администрацията и вътрешните работи, в случай на нарушения по ал. 1, букви б), д), з) и и);
- в) Националния орган за защита на правата на детето, в случаите на нарушения по ал. 1, т. й);

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

г) областния съвет или местния съвет на Букурещкия сектор, в случаите на нарушения по ал. 1, букви е) и ж).

Чл. 136. Разпоредбите на правителствената наредба №. 2/2001 г. за правния статут на нарушенията, одобрена, изменена и допълнена със Закон №. 180/2002, с последващи изменения, се прилагат в случаите на нарушения, предвидени в чл. 135.

ГЛАВА XIII

Окончателни и преходни разпоредби

Чл. 137. В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон главният отдел за социална сигурност и закрила на детето преоценява обстоятелствата, довели до установяване на мерките за осигуряване на защита, поръчани от комисията за закрила на детето, и, според случая, изисква от съда да учреди законно настояничество или специална мярка за закрила на детето, в съответствие с настоящия закон.

Чл. 138. Центровете за настаняване, центровете за спешна помощ и центровете за майчинство, организирани в рамките на бившите специализирани публични услуги за закрила на детето, се реорганизируют по решение на областния съвет или на местните съвети на Букурещките сектори съответно в рамките на главния отдел за социална сигурност под ръководството на областния съвет или съответно на местните съвети в секторите на Букурещ като функционални компоненти на тези органи, без юридическа правосубектност.

Чл. 139. (1) Услугите за дневни грижи, насочени към предотвратяване на ситуации, които застрашават сигурността и развитието на детето, установени от областните съвети, както и на персонала в тези служби, се прехвърлят в местните съвети, на същата територия.

(2) Специализираните услуги за дневни грижи за насилено или пренебрегвано дете, които се считат от областен интерес, представляват изключение от предвидените в ал. 1 условия.

(3) В случаите, когато услугите по ал. 1 са част от група услуги, които се занимават и с резидентна закрила на детето, а именно център за настаняване, център за спешна помощ или център за майчинство, прехвърлянето се извършва само ако е възможно отделянето на персонала и активите.

(4) Местните съвети имат задължението да поддържат дестинационната и организационната структура на персонала на службите, които са били поети.

(5) Прехвърлянето по ал. 1 се извършва въз основа на протокол, подписан между областния съвет и местния съвет.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

Чл. 140. Преподавателският и помощен персонал, прехвърлен в съответствие с чл. 46 от извънредната правителствена наредба №. 26 от 1997 г. за закрила на детето в затруднение, регламентирано с последващи изменения и допълнения, който към датата на влизане в сила на този закон е нает при този статут в рамките на специализираните публични услуги за закрила на детето, запазва своя статут.

Чл. 141. В 30-дневен срок от влизането в сила на този закон областните съвети или местните съвети на Букурещките сектори, Министерството на здравеопазването, Министерството на администрацията и вътрешните работи и Националният орган за защита на правата на детето трябва да назначават лицата, които регистрират нарушенията и налагат санкциите, посочени в настоящата глава, сред лицата, които имат контролни отговорности.

Чл. 142. (1) Към датата на влизане в сила на този закон се отменят следните правни актове:

- а) член 88 от Семейния кодекс;
- б) Извънредна правителствена наредба №. 26/1997 г. за закрила на детето в затруднение, публикувано в Държавен вестник на Румъния, Част I, бр. 276/24 юли 1998 г., с последващи изменения и допълнения, с изключение на член 20;
- в) Правителствено решение №. 604/1997 г. за критериите и процедурите за издаване на разрешения за частни институции за закрила на детето, публикувана в Държавен вестник на Румъния, част I, бр. 280/16 октомври 1997 г.;
- г) Спешната правителствена наредба №. 123/2001 г. за реорганизация на комисията за закрила на детето, публикувана в Държавен вестник на Румъния, Част I, бр. 643 / 15.10.2001 г., одобрена с изменения и допълнения чрез Закон №. 71/2002 г. ;
- д) точка А, алинея 2, член 3 от Рамковия регламент за организацията и дейността на публичната служба за социално подпомагане, одобрен от правителството с Решение №. 90 / 2003г., публикувано в Държавен вестник на Румъния, Част I, no. 81 / 7 февруари 2003 г., с последващи изменения.

(2) Разпоредбите относно регистрация на раждането на дете, изоставено от майката в болницата, от Закон 119/1996 г. относно документите, касаещи гражданското състояние, публикувани в Държавен вестник на Румъния, част I, бр. 282 / 11.11.1996 г., с последващи изменения и допълнения, се изменят съответно.

(3) Всякакви други противоречащи разпоредби се отменят от датата на влизане в сила на този закон.

Чл. 143. (1) Първоначалното обучение в областта на закрилата на детето е задължително за всички категории персонал в системата и за лицата, които имат отговорности за вземане на решения по отношение на детето.

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

(2) Постоянната квалификация и професионалното обучение през целия живот в областта на специалната закрила на детето се осигурява за всички категории персонал в системата.

(3) Националният орган за защита на правата на детето, съвместно с Министерството на образованието и научните изследвания, Министерството на труда, социалната солидарност и семейството, Министерството на здравеопазването, както и, според случая, други заинтересовани публични или частни институции осигуряват първоначалното обучение и обучението през целия живот на персонала, който в изпълнение на своите отговорности се сблъсква със защитата и насърчаването на правата на детето.

Чл. 144. (1) Обучаващият, защитният и медицински персонал в публичните и частните институции, които влизат в контакт с детето чрез естеството на работата си, трябва да преминат през невро-психиатрична оценка към момента на назначаването им.

(2) Персоналът по ал. 1 се оценява ежегодно от психологическа гледна точка.

(3) Докладите за невро-психиатрична оценка и докладите за психологична оценка се съхраняват в личното досие на всеки член на персонала, съгласно закона.

Чл. 145. (1) Вътрешните разпоредби на юридическите лица, които извършват дейности по закрила на детето, конкретизират правилата, установени с цел гарантиране на упражняването на правата и изпълнението на задълженията на децата според тяхната възраст, здраве и степен на зрялост.

(2) Тези правила се излагат на видно място, което дава възможност за достъп на децата и тяхното адекватно информиране.

Чл. 146. Разпоредбите на закона се допълват от други наредби относно правата на детето, включително разпоредбите на международните конвенции и договори, по които Румъния е страна.

Чл. 147. Изготвянето на нормативни актове, които се отнасят до някое от правата на детето, предвидени в действащия закон, се извършва само с одобрение от Националния орган за защита на правата на детето.

Чл. 148. (1) Настоящият закон влиза в сила от 1 януари 2005 г. с изключение на разпоредбите на чл. 17, ал. 2, чл. 19, ал. 3, 104, ал. 2, чл. 105, ал. 5, чл. 107, ал. 2 и чл. 117, които влизат в сила 3 дни от датата на публикуване на настоящия закон в Държавен вестник на Румъния;

(2) Процедурите по връщането на детето в страната или идентификацията на родителите или лицата, които носят отговорност за детето, както и публичните или частните специални служби за закрила на детето, които имат правомощието да предоставят спешна защита на децата, които са в чужбина и които по някакви причини не са придружени от техните родители или от каквото и да е лице, което е юридически отговорно за тях, или не са под надзора на лица, които са в чужбина, в определената

Проект „Регионална мрежа за социална кохезия“, Code: 16.5.2.001
Финансиран по Програма Interreg V-A Румъния-България

ситуация съгласно чл. 19, ал. 3, се съставят от Националния орган за закрила на детето и осиновяване.

(3) Организационната и оперативна методология на комисията за закрила на детето, предвидена в чл. 104, ал. 2, се съставят от Националния орган за закрила на детето и осиновяване.

(4) Рамковият правилник за организацията и дейността на службите по чл. 107, ал. 2 се съставя от Националния орган за закрила на детето и осиновяване.

(5) Условието и редът за издаване, отнемане, анулиране или спиране на лицензията по чл. 115, както и условията и редът за провеждане на инспекциите по чл. 116 се съставят от Националния орган за закрила на детето и осиновяване.

(6) Процедурите за упражняване на правото на детето да поддържа лични отношения и пряк контакт с родителите, пребиваващи в чужбина, предвидено в чл. 17, ал. 2, се съставя от Националния орган за закрила на детето и осиновяване заедно с Министерството на външните работи.

(7) Видовете специализирани услуги, предвидени в чл. 84, ал. 2, осигурени за цялото времетраене на мерките, наложени на детето, извършило престъпно деяние и което не носи наказателна отговорност, с цел подпомагане на децата в процеса на реинтеграция в обществото, както и стандартите за предоставяне на тези услуги се изготвят от Националния орган за закрила на детето и осиновяване в сътрудничество с Министерството на правосъдието.

(8) Отговорностите и Рамковата наредба за организацията и дейността на Главния отдел за социално осигуряване и закрила на детето, предвидени в чл. 105, ал. 5, се съставят от Министерството на труда, социалната солидарност и семейството.

Този закон е приет от Парламента на Румъния, при спазване на разпоредбите на чл. 75 и чл. 76, ал. 1 от Румънската конституция.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КАМАРАТА НА ДЕПУТАТИТЕ

ВАЛЕР ДОРНЕАУ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЕНАТА

НИКОЛАЙ ВАКЪРО

Букурещ, 21 юни 2004 г.

№. 272.

